

Julaybib

Hans namn var ovanligt och ofullständigt. Julaybib betyder "liten till växten" varande den obetydliga formen av ordet "Jalbab". Namnet var en indikation att Julaybib var liten och kort, som en dvärglik gestalt. Han är beskrivs även som "damim" vilket betyder ful, missbildad, eller av en motbjudande uppenbarelse.

Ännu mer störande, för samhället i vilket han levde i, var att Julaybibs Må Allah vara nöjd med honom släktdrag inte var känt. Det fanns inte registrerat vem som var hans mamma eller pappa eller vilken stam han tillhörde.

Detta var ett allvarligt hinder i samhället som han levde i. Julaybib kunde inte förvänta sig något medlidande eller hjälp, något skydd eller stöd från samhället som hade lagt en stor affär av viktighet på familjen och stam förbindelser.

I detta hänseende, allt som var känt om honom var att han var en arab, så långt som det nya samhället av Islam angick, var han en av Ansar [medina folket]. Kanske tillhörde han en av de avsides belägna stammarna bortom Medinah och hade drivit in i staden eller han kunde till och med ha varit bland Ansar från staden själv.

Handikappen under vilka Julaybib levde kunde ha varit tillräckligt för att få honom till åtlöje och skydd i vilket samhälle som helst och faktum var att han var förbjuden av en person, Abu Barzah av Aslam stammen, från att träda in i hans hus. Han sade en gång till hans fru:

"Låt inte Julaybib komma in bland er. Om han gör det, skall jag med säkerhet göra någonting hemskt mot honom" Förmodligen, på grund av att han var retad och hånskrattad i sällskapet av män, brukade Julaybib söka skydd i sällskapet hos kvinnor.

Fanns det något hopp för Julaybib Må Allah vara nöjd med honom att bli behandlad med respekt och hänsyn? Fanns det något hopp för honom att finna emotionell tillfredsställelse som individ och som en man? Fanns det något hopp för honom att finna nöje i förhållanden med andra och att han skulle erkännas?

Var han så oviktig för att överses i sysslandet med de stora affärerna i situationer och i de höga ämnena av livet och överlevnad vilket konstant engagerade Profetens uppmärksamhet, i det nya samhället utvecklant under ledarskapet av Profeten ?

Precis som han var medveten om de stora ämnena av livet och ödet, var Profeten av Barmhärtighet också medveten om behoven och känsligheten hos hans mest ödmjuka

följeslagare. Med Julaybib Må Allah vara nöjd med honom i minnet, gick Profeten till en av Ansar och sade:

"Jag vill gifta bort din dotter."

"Hur underbart och välsignat, O Guds Budbärare och vilken glädje för ögat det skall bli," svarade Ansar mannen med tydlig glädje och lycka. **"Jag vill inte ha henne till mig själv"**, lade Profeten till. *"Då till vem, O Guds Budbärare?"* frågade mannen tydligt något nedstämd. **"Åt Julaybib"**, sade Profeten □.

Ansaren måste ha blivit för chockad för att ge hans egen reaktion och han sade endast: *"Jag skall tillfråga hennes mamma."* Och han gick iväg till sin fru. *"Guds Budbärare , vill gifta bort vår dotter"*, sade han till henne. Hon blev också hänförd.

"Vilken underbar ide och vilken fröjd för ögat det skall bli" sade hon. *"Han vill inte gifta sig med henne själv utan han vill gifta bort henne med Julaybib"*, lade han till. Hon blev mållös. *"Till Julaybib! Nej, aldrig till Julaybib! Nej, vid den levande Guden, vi skall inte gifta bort henne till honom"* protesterade hon.

När Ansaren var på väg tillbaka till Profeten för att informera honom om vad hans fru hade sagt, frågade dottern som hade hört hennes mammas protester: *"Vem vill gifta sig med mig?"* Hennes mamma talade om för henne om Profetens önskan för hennes hand i giftermål med Julaybib. När hon hörde att denna önskan hade kommit från Profeten och att hennes mamma var emot idén, blev hon mycket oroad och sade:

"Nekar du Guds Budbärarens önskan? Skicka mig till honom för han skall verkligen inte bringa mig i spillror."

Detta var svaret hos en förstärkande stor person som hade klar förståelse av vad som krävdes av henne som muslim. Vilken större tillfredsställelse och uppfyllelse kan en muslim finna än i att svara villigt till önsknings- och befallningar från Guds Budbärare ! Ingen tvekan, denna följeslagare till Profeten , vars namn vi inte känner till, har hört versen från Koranen:

Nu när Gud och Hans Apostel har bestämt i ett ämne, så är det inte för en troende man eller troende kvinna att kräva friheten att välja så länge som det rör dem själva." Och han som är olydig mot Gud och Hans Profet har redan, mycket uppenbart, gått vilse. [Koranen, Soorah al-Ahzab, 33:36].

Dessa verser var uppenbarade i samband med giftermålet av Zaynab bint Jahsh Må Allah

vara nöjd med henne och Zayd ibn al-Harithah Må Allah vara nöjd med henne vilket var arrangerat av Profeten för att visa jämlikhetens anda i Islam.

Zaynab Må Allah vara nöjd med henne var först högst förnärmad vid tanken på att gifta sig med Zayd Må Allah vara nöjd med honom [en tidigare slav] och vägrade att göra det. Profeten rådde dem båda och de gifte sig.

Äktenskapet slutade emellertid i skilsmässa och Zaynab blev så småningom gift med Profeten. Det är sagt att Ansarflickan läste verserna för hennes föräldrar och sade: *"Jag är nöjd och underkastar mig själv till vad helst Guds Budbärare anser är gott för mig."* Profeten hörde hennes recitation och bad för henne:

"O Herre, skänk gott till henne i överflöd och gör inte hennes liv till ett slit och problem."

Bland Ansar, är det sagt att det inte fanns någon mer kvalificerad brud än hon. Hon blev gift av Profeten med Julaybib Må Allah vara nöjd med honom och de levde tillsammans tills han blev dödad. Och hur blev Julaybib dödad? Han åkte på en expedition med Profeten . När slaget var över, frågade Profeten sina följeslagare Må Allah vara nöjd med de: **"Har ni förlorat någon?"**

Dom svarade med att ge namnen på deras släktingar och nära vänner som blivit dödade. Han ställde samma fråga till andra följeslagare och de namngav också dom som de hade förlorat i slaget. En annan grupp svarade att de inte hade förlorat någon nära släkting varvid Profeten sade:

"Men jag har förlorat Julaybib. Sök efter honom på slagfältet." Dom sökte och fann honom bredvid sju som han hade besegrat innan han mött sitt slut. Profeten stod upp och gick till punkten där hans korta och deformerade följeslagare låg. Han stod över honom Må Allah vara nöjd med honom och sade: **"Han dödade sju och blev sedan dödad?" Denna man är från mig och jag från honom."**

Han repeterade detta två eller tre gånger. Profeten tog honom sedan i sina armar och det har sagts att han Må Allah vara nöjd med honom inte hade en bättre säng förutom armarna hos Allahs Budbärare . Profeten grävde en grav och lade honom själv däri. Han tvättade inte honom eftersom martyrer inte blir tvättade innan de begravs.

Julaybib och hans fru är vanligtvis inte bland följeslagarna till Profeten vars gärningar är besjunga och vars bedrifter är berättade med vördnad och beundran som de skulle vara.

Men med de knappa fakta som är kända om dem och som har blivit berättade här kan vi se hur ödmjuka varelser blev givna hopp och värdighet av Profeten när det en gång bara fanns förtvivlan och självförnedran.

Attityden hos denna okända och namnlösa Ansarflickan som villigt gick med på att bli hustru till en fysiskt oattraktiv man, var en attityd som visar en djup förståelse för Islam. Hon avstod personliga önskningar och företräden även när hon kunde ha räknat med sina föräldrars stöd. Hon förstod Islam. Detta är attityden hos en sann troende.

I Julaybib Må Allah vara nöjd med honom, är det ett exempel på en person som nästan betraktades som en socialt utstött person på grund av hans uppenbarelse. Givandes hjälp, förtroende och uppmuntran av den nobla Profeten , hade han möjlighet att utföra ageranden av mod och göra de högsta offringarna och förtjäna lovorden från Profeten: **"Han är från mig och jag är ifrån honom."**
